

Ἡ σθανώτρα ἔς τὴ γοητεία, ποῦ εἶχεν ἡ φωνή του ἡ ἄγρια καὶ ἡ ὄψις του ἡ συγνεφιασμένη ἀπ' τὸ ἄγγιγμα τοῦ θανάτου, θέλωντας καὶ μὴ, πῆγε καὶ ἀνοίξε τὴ θύρα τοῦ μπαλκονιοῦ.

— Ἄ! καλὰ, πολὺ καλὰ, τῆς εἶπε ὁ ἐτοιμοθάνατος. Ἐλα κοντά μου. Κράτα ἐσὺ τὸ τηλεσκόπιο καὶ τὸ μαντήλι. Ἄ, ἔτσι. Βόηθα με νὰ σηκωθῶ. Βάστα με γερὰ. Τώρα πᾶμε ἔς τὸ μπαλκόνι.

Καὶ ἡ Κυρά Σταμάτα κάμνωντας τὸ Σταυρὸ τῆς γιὰ τὸ τὸ παράδοξο φαινόμενο, ποῦ ἔβλεπεν, ἕνας ἐτοιμοθάνατος νὰ ζωντανεύῃ καὶ νὰ περπατῇ, τὸν πῆγε κοντά ἔς τὸ μπαλκόνι.

Μόλις ἐκεῖνος πάτησε ἔς τὸ κατῳρί του, ἔβαλε τὴ δύναμι ὅλης τῆς ζωῆς, ποῦ ἀκόμα μέσα του ἀπόμεινε, καὶ βγήκεν ἔξω.

— Ἄ, ἐδῶ, ἐδῶ θέλω νὰ πεθάνω. Δὸς μου τώρα τὸ τηλεσκόπιο, Κυρά Σταμάτα.

— Πάρ' το, ἀφεντικό.

Τὸ πῆρε καὶ τὸ ἐστύλωσε ἔς τὰ ῥάτια του τὰ μισοσβυσμένα. Εἶδε μιά πρὸς τὴ θάλασσα καὶ ὕστερα ἔστρεψεν τὸ πρόσωπό του πρὸς τὴ στεργιά, πρὸς τὸ λόφο, ἀλάργα, ποῦ εἶνε τὸ Νεκροταφεῖο.

— Ἄ, ναί! Νά τες! Νά τες! Βγήκαν καὶ οἱ δυὸ ἀπ' τὸ παλάτι τους, μάνα καὶ κόρη, λευκοφόρες, ἀνθοστεφανωμένες βασιλίσσες! Νά τες! Μὲ κυττάζουσιν κενεῖνες μὲ τὰ τηλεσκόπια τους. Μὲ χαιρετοῦνε μὲ τὰ κάτασπρα μαντήλια τους. Νά! Μὲ φωνάζουν! «Ἐλα! Ὁ βγοῦμε περίπατο! Ἐλα! Ὁ καθήσουμε ἔς τὸ τραπέζι!» Νά τες! Νά τες! Κάμε γρήγορα, γρήγορα, Κυρά Σταμάτα! Δώσέ μου κείμενα τὸ μαῦρο μαντήλι μου. Ἄ! Μπράβο! Ἐρχομαι! Ἐρχομαι! Ἐρχομαι!

Κένθ' ἀνέμιζε τὸ μαντηλί του, ἔπεσε βαρὺς ἔς τὴν ἀγαλήν τῆς σθανώτρας ψιθυρίζοντας:

— ὦ χρόνια, χρόνια! Στὸ κύλισμά σας ὅλα τὰ σβύνετε, ὅλα τὰ λιώνετε. . .

Τὴ στιγμή ἐκείνη ὁ ἥλιος βασιλεὺς θαλωμένος πίσω ἀπ' τὸ λόφο τοῦ Νεκροταφείου, κένα βαπὸρὶ πρόβαλε ἀπ' τὸ Κιόμπασι ναὶ σφύριζεν: Οὐ! Οὐ! Οὐ!

Λές καὶ προσκαλοῦσε τὸν Καπετάνιο του, τὸν Ἐρμηιο τὸν Γέρο, ποῦ ἐκεῖ, ἀπάνου ἔς τὸ μπαλκόνι, ἔγυρε ἔς τὸν κόρπον τῆς σθανώτρας τὴ στιγμή, ποῦ ἕνα χιόνι ἀπαλὸ-ἀπαλὸ ἄρχισε νὰ πέφτῃ ἔς τὸ νεκρωμένον πρόσωπό του. . .

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Οἱ καθηγῆται ἐν τῇ σχολῇ τῆς κ. Λότνε κ. κ. Del Frate, König, Winkler, Mancini ἔδωσαν συναυλίαν. Ὁ κ. König εἰς τὸ Concert en sol mineur τοῦ Bruch ἐπέδειξε σπάνιον τάλαντον τετραχορδιστοῦ, ἐθαυμάσθη ὁ κ. Winkler εἰς Concert en la mineur τοῦ Goltermann, ὅπερ ἐξέτέλεσε μετὰ πολλῆς δεξιότητος, τὰς γενικὰς δὲ συμπαθείας καὶ θύελλαν ἐπευφημήσεων προεκάλεσεν ὁ νεκρὸς κλειδοκυβαλιστῆς κ. Mancini, μὲ τὴν ιδιότροπον, τὴν ἐκκεντοικὴν ἀλλὰ καὶ χαριτωμένην ἐν ταύτῳ ἐκτέλεσιν τῆς Ballade (No IV) τοῦ Chopin, τοῦ Ριγολέττου καὶ τῶν «Ἀπόκρεω τῆς Πέστης» τοῦ Liszt. Μὲ τὴν ἄλλοτε διακεκομμένην καὶ ἄλλοτε θυελλώδη ἁρμονίαν, συνεκράτησε τὸ ἄκροατήριον, τὸ ὅποτον ἀληθῶς σπανιώτατα ἐντροπῶς εἰς μουσικὰς ἀπολαύσεις.

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ *)

Ὑπὸ τὴν ὄθησιν Καρόλου τοῦ Μεγάλου πολυάριθμοι οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν ἐντεῦθεν καὶ ἐκείθεν τοῦ Ρήνου, πλείστα μέγαλα καὶ ἐκκλησιαί.

Ἐρμόλδος ὁ Μαῦρος διέσωσεν ἡμῖν τὴν περιεργον περιγραφὴν τοῦ μεγάρου τοῦ Ingelheim. (Ἔσση, Δαρμστάτη), κτισθέντος ὑπὸ Καρόλου τοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ 768—774 καὶ τὸ ὅποιον ὑπῆρξε μία τῶν κατὰ προτίμησιν κατοικιῶν Λουδοβίκου τοῦ Εὐσεβεῦς.

Δὲν σώζεται ἐξ αὐτοῦ σήμερον εἰμὴ λείψανα ὄμορφα. Ἐκπλήσσεται τις πρὸ τοῦ ἀξιοθαυμάστου προσώπου τὸ ὅποιον ἡ ζωγραφικὴ ἔπαιζεν εἰς τὴν ἁρμονικὴν διακόσμησιν τῶν οἰκοδομημάτων. Ἐπὶ μίᾳς τῶν πλευρῶν τῆς ἐκκλησίας, γραμμὴ διακεκομμένη ὑπὸ εἰκόνων παρίστα ὅλα κατὰ σειρὰν τὰ γεγονότα τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς εἰκονίζοντο ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς βίου τοῦ Χριστοῦ. Ἡ διακόσμησις τοῦ ἀνακτόρου ἐδείκνυεν ὅποια ἦτο ἡ δύναμις τῶν ἀρχαίων ἀναμνήσεων. Ἐβλεπέ τις ἐκεῖ τὴν ἱστορίαν τοῦ Νίνου, τοῦ Κύρου, τὰς κατακτήσεις τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀννίβα, τὰς κατακτήσεις τῶν Ῥωμαίων. «Εἰς ἕτερον διαμέρισμα τοῦ κτιρίου θυμάζει τις, λέγει ὁ Ἐρμόλδος, τὰς ὑψηλὰς πράξεις τῶν πατέρων μας καὶ τὰ λαμπρὰ ἔργα εὐσεβείας πιστῆς ἐποχῆς μεταγενεστέρης: τὰς ἀνδραγαθίας τοῦ Καίσαρος, ὅστις ἤνωσε τοὺς Φράγκους μὲ τὴν ἐνδοξον Ῥώμην, τὰς κυριωτέρας πολεμικὰς πράξεις τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Θεοδοσίου, τὰς μεγάλας πράξεις Καρόλου τοῦ πρώτου καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου. Αἱ ἀξιωμακτικότητες αὐταὶ πράξεις καὶ ἄλλαι ἀκόμη διακοσμοῦσι τὸ ἀνάκτορον τοῦτο. Προσηλώνει τις ἐκεῖ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ αἰσθάνεται ἡδονὴν νὰ τὸ βλέπῃ».

Αἱ σωζόμεναι ἀκόμη οἰκοδομαὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Καρόλου τοῦ Μεγάλου εἶνε σπανιώταται. Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Λείγερως ἠγείρετο ὁ ἅγιος Philbort τοῦ Crandlieu, ἡ ἐκκλησία Gocminy des Prés, καὶ ἡ μικρὰ ἐκκλησία τῶν Juèvres.

Κάρολος ὁ Μέγας εἶχεν ὡσαύτως ἐνθαρρύνει τὴν τέχνην τῆς μικρογραφίας. Ὑπάρχει μετὰ ἄλλων, κατὰ τὸν 8. αἰῶνα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου, ἔργον τοῦ Γονδεσκάλη, καὶ βίβλος Καρόλου τοῦ φαλακροῦ.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον Καρόλου τοῦ Μεγάλου δὲν ἐπέπρωτο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ· ἡ Δύσις ἐμελλε νὰ ἐπαναθυβισθῇ εἰς κατὰστασιν ἐλεεινότεραν

*) Συνέχεια